

Duminică 22 Noiembrie

09-10 Rugăciune
10-10:45 Studiu biblic
10:45-12 Serviciu divin

18-20 Serviciu divin

Luni 23 Noiembrie

19-21 Repetiții Fanfară

Marți 24 Noiembrie

19-21 Repetiții Cor Mixt

Joi 26 Noiembrie

18-19 Rugăciune cu frații

Vineri 27 Noiembrie

17-18 Rugăciune cu surorile
18-20 Serviciu divin

Sâmbătă 28 Noiembrie

18:30-20:30 Întâlnire
tineret

Haideți să îi aducem în
continuare înaintea lui
Dumnezeu, în rugăciune și în
post, pe frații și surorile
noastre care suferă din punct
de vedere fizic:

Bărbulescu Steluța
Ioan Timișan
Bobi Popovici (Becicherec)

Petrică Ștefan

Gina Pop

Ana Cadar

Fibia Vidican

Mariana Huluban

Ana-Maria Iacob

Ligia Brisan

ANUNȚURI

2. În perioada 22-29 noiembrie vom avea o săptămână de evanghelizare ce se va desfășura sub motto-ul "Vremea cercetării". Să ne rugăm ca Dumnezeu să aducă rod de pocăință în inimile oamenilor!

*****

Blândețea se referă la comportamentul nostru față de frații noștri și față de semenii noștri necredincioși. Pavel avea motiv să critice comportamentul corinenilor, pentru că la ei multe lăsau de dorit. Dar în ce duh a vrut Pavel să facă acest lucru? El le-a pus întrebarea: „Ce vrei? Să vin la voi cu o nuia, sau cu dragoste și cu duh de blândețe?” (1. Corinteni 4:21). Un duh al blândeții nu exclude cuvintele clare; totuși, comportamentul nostru unul față de altul trebuie să fie influențat nu de duritate, ci în toate de dragoste și de blândețe. În Galateni 6:1, Pavel vorbește despre unii care au căzut într-o greșeală. Așa ceva se întâmplă, din nefericire, deseori. Ce trebuie să facem atunci? Să le facem observații? Pavel scrie: „Voi, cei spirituali, îndreptați pe unul ca acesta cu duhul blândeții”. Imediat după aceea urmează îndemnul: „Purtați-vă poverile unii altora”. Putem duce poverile altuia numai în duhul blândeții. Un pas mai departe merge în 2. Timotei 2:25. Acolo e vorba de împotrivitorii care trebuie mușrați aspru. Dar cum trebuie făcut acest lucru? Pavel scrie: „corectându-i cu blândețe pe cei care se împotrivesc”.

(extras din articolul 'Blandetea', de E.A.Bremicker)

Crasmeareanu Adelina – 22.11
Opritescu Elena – 23.11
Iova Emanuel – 23.11
Crisan Cristian – 24.11
Czirtye Lavinia – 25.11
Iacob Gheorghe – 25.11
Ursu Sorin – 27.11
Iovicici Vladimir – 28.11
Mihaescu Roxana – 28.11
Selejan Lucian – 28.11

Vă stăm la dispoziție pentru nevoile dvs. spirituale:

Pastor Ioan Cocîrteu: 0744 779 250

Pastor Moise Vrăjitor: 0744 799 596

Colectivul de redacție:

Ionela Liuba, Simona Cocîrteu, Mircea Liuba, Alin Zanfirescu.
Pentru sugestii/propunerii: buletinduminical@biserica2.ro

Biserica Creștină Baptistă 2
Pastori: Ioan Cocîrteu,
Moise Vrăjitor, Ioan Râncu
Timișoara, strada Zăvoi 12
tel-fax: 0256 436 362
office@biserica2.ro
www.biserica2.ro

NR. 239 | 22 Noiembrie 2015

BLÂNDEȚEA

„Roada Duhului, dimpotrivă, este...blândețea...” - Galateni 5: 23

La fel ca și credincioșia, și blândețea ne îndreaptă atenția spre omul lăuntric. Dintr-un astfel de loc pornește acea roadă binecuvântată prin care pot fi hraniți toți aceia care sunt în jurul nostru. În lăuntrul fiecărui credincios are loc lucrarea tainică a Duhului Sfânt, ca mai apoi să putem manifesta spre lume din asemănarea cu caracterul lui Hristos.

Blândețea este îngăduință

Domnul Isus facea o promisiune celor blânci spunând: „Ferice de cei blânci, căci ei vor moșteni pământul.” (Matei 5: 5). În vremurile biblice, blândețea avea o conotație puternică, însemnând mult mai mult decât în zilele noastre. Acest cuvânt transmitea ideea de a îmblânzi, a ține sub control un animal sălbatic. Dacă este să ne gândim la câteva cazuri concrete, ne dăm seama că exact așa, prin stăpânirea produsă de Duhul lui Dumnezeu, s-a realizat minunata colaborare dintre om și dumnezeire. Apostolul Petru a fost un caracter dur și impulsiv, dar după ce Duhul Sfânt l-a controlat, toată energia lui a fost canalizată spre gloria lui Dumnezeu. Moise a fost numit cel mai blând dintre oameni, dar înainte ca Dumnezeu să-i fi adresat chemarea specială, el a fost un om încăpățânat și nestăpânit. Așadar, blândețea este putere și tărie aduse sub control.

Blândețea este modestie

Blândețea dovedește sensibilitate față de alții și este foarte atentă spre a nu trece cu vederea drepturile altora. Un om blând nu se gândește atât de mult la sine, cât se gândește la ceilalți. Omul blând este gata chiar să sufere pentru binele celorlalți. Domnul Isus spunea: „...Eu sunt blând și smerit cu inima...” și în felul acesta „când a fost chinuit și asuprit n-a deschis gura deloc, ca un miel pe care-l duci la măcelărie și ca o oaie mută înaintea celor ce o tund: n-a deschis gura” (Isaia 53: 7). Mândria vine atunci când privim numai la noi înșine, blândețea vine când privim la Dumnezeu.

Blândețea este moștenire

Domnia Domnului Isus Hristos în viețile noastre face posibil ca blândețea să devină una din trăsăturile caracterului nostru. Cu adevărat, blândețea poate fi semnul cel mai palpabil al tăriei care lucrează în noi. S-ar putea să nu câștigăm niciodată aplauzele lumii, s-ar putea să nu ajungem să domnim niciodată și să nu avem în mâini sceptrul puterii, dar într-o zi cei blânci vor moșteni pământul (Matei 5: 5). Nimenei nu ne va putea răpi partea de moștenire pe care Dumnezeu ne-a promis-o. Pentru o asemenea moștenire merită să dezvoltăm blândețea ca pe o virtute duhovnicească, fiind conștiienți că ne dă valoare înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor.

Pastor Ioan Cocîrteu

Metoda lui Dumnezeu pentru zdrobirea omului nostru din afară diferă în funcție de țintă. Sa explicăm ținta în modul următor: la unii ea este dragostea de sine, la alții mândria. Sunt apoi aceia în care trebuie nimicite încredere în sine și propria iscusiță - aceștia vor trece dintr-un necaz în altul, vor suferi înfrângerea la orice pas, până vor spune Trăim nu prin înțelepciunea omenească, ci prin harul lui Dumnezeu.

Cei care sunt caracterizați de subiectivism se vor trezi în situații specifice nevoii lor. Există apoi o altă categorie, acelor plini de idei și păreri. Deși Biblia afirmă "Este ceva prea greu pentru Domnul?", unii frați susțin că nimic nu este prea greu pentru ei. Ei se laudă că pot să facă totul, dar, ciudat, falimentează în tot ce fac. Lucruri care par atât de simple se destramă în mâna lor. Uimiți se întrebă DE CE? Aceasta e modul în care lucrează Duhul Sfânt în ei pentru a atinge ținta urmărită. Astfel de exemple ne arată modul în care ținta Duhului variază în funcție de persoana vizată. Un alt lucru care variază este ritmul în care se face lucrarea Duhului Sfânt. Uneori, loviturile pot să urmeze una după alta, fără intrerupere, sau pot exista perioade de acalmie. Dar Dumnezeu îi disciplinează pe cei pe care îi iubește. Astfel, copiii lui Dumnezeu au răni produse de Duhul Sfânt. Deși necazurile pot fi diferite, consecințele sunt aceleasi - eul lăuntric este rănit. Deci, Dumnezeu lucrează la dragostea noastră de sine, sau la mândria noastră, sau la iscusița noastră, sau la subiectivismul nostru, în funcție de ținta pe care o are în vedere.

De fiecare dată când trage la țintă, El intenționează să ne slăbească și mai mult, până în ziua când vom fi sfârâmați și docili în mâna Lui. Indiferent dacă tratamentul atinge sentimentele sau gândurile noastre, rezultatul final este producerea unei voințe zdrobite. Din fire, suntem toți încăpățânați. Această voință încăpățânată este susținută de gândurile noastre, părerile, dragostea de sine, sentimentele și iscusița noastră. Aceasta explică modul diferit în care lucrează Duhul Sfânt cu noi. La o analiză finală, rezultă că Dumnezeu are în vedere voința noastră, căci ea reprezintă eul nostru.

Astfel, cei care au fost disciplinați și iluminați sunt marcați de o trăsatura comună - DEVIN BLÂNZI! Blândețea este semnul zdrobirii. Toți cei care sunt zdrobiți de Dumnezeu sunt caracterizați de blândețe. Înainte, ne-am putut permite să fim încăpățânați, deoarece am fost ca o casă trainică, susținută de coloane. Pe măsură ce Dumnezeu sfârâmă pe rând coloanele, casa este în pericol să se prăbușească. Când stâlpii exteriori sunt demolați, eul cade.

Dar trebuie să învățăm să recunoaștem adevărata blândețe. Să nu va înselați crezând că un glas dulce indică o voință docilă. Adeseori, în spatele unui glas dulce se ascunde o voință de fier. Încăpățânarea este o problemă de caracter, nu de glas. Unii care par a fi mai blânzi decât alții, sunt înaintea lui Dumnezeu la fel de încăpățânați și de egoiști. Pentru aceștia, nu poate să existe decât asprimea lucrării Lui, până când nu mai îndrăznesc să acționeze cu îngârmfare. Dumnezeu rânduiește ca loviturile ce apără vin din exterior, să ne atingă profund, astfel încât niciodată să nu mai fim în stare să ne ridicăm capul în legătură cu acele probleme specifice. Nu vom mai putea să nu ascultăm de Domnul în acele probleme, nu vom mai îndrăzni să insistăm asupra proprietății noastre păreri. Frica de mâna Domnului este cea care ne face să fim blânzi. Cu cât suntem mai zdrobiți mai mult prin lucrarea lui Dumnezeu, cu atât devinem mai blânzi. Să vezi adevărata blândețe înseamnă să vezi zdrobirea lăuntrică.

În tainice gânduri m-apropii de Tine,
Cu inima blândă, smerită
Șoptirile nopții mă-ndeamnă la rugă
Și Doamne, mă rog cu suspine.

Pun totu-n cuvinte și suflet și stare
Și mintea-mi aleargă la cruce,
În candide clipe trăiesc o minune:
Pricepe ce înseamnă iertare!

Peltică mi-e vorba, rușine mi-e, Tată,
Că nu-s potrivit în slujire,
Dar simt în adâncuri usoară mustrare
Și-Ți cer să mă ierți înc-o dată.

Ce-s eu ca să judec, de ce-mpotrivire,
Când Duhul cel Sfânt e cârmaciul?
În slabă-mi putere, văd harul Tău mare
Și inima-mi cântă iubire.

Părinte din slavă, nu-Ți cer avuție,
Nici faimă, nimic care trece,
Dă-mi Tu-nțelepciune și faptele spună
Ce dragoste-Ți port Doamne, Tie.

Și nu doar cu vorba să spun de iubire,
Epistolă-mi fie viață,
Când fila își deapăna propria poveste,
Să fie un vers din Psaltire.

În tainice gânduri m-apropii de Tine,
Cu inima blândă, smerită
Șoptirile nopții mă-ndeamnă la rugă
Și Doamne, mă rog cu suspine.

Pun totu-n cuvinte și suflet și stare
Și mintea-mi aleargă la cruce,
Cu toată ființa-n iubire mă leagă
Și dragostea-mi fie mai mare!

*****

Blândețea, o artă care se invată - Ferice de cei blânzi. – Matei 5,5

Blândețea este limba pe care surdul poate să o audă și orbul să o vadă" spunea Mark Twain. Un profesor de chimie le prezenta studenților un experiment important. La un moment dat, asistentul, neatent, i-a răsurnat aparatul și... s-a terminat cu experimentul. Asistentul a rămas blocat. Studenții se așteptau ca profesorul să explodeze. Dar, nimic. Calm, profesorul îi zice asistentului: „Nu-i nimic, Giovanni. Se întâmplă. Mi s-a întâmplat și mie anul trecut.” La terminarea cursului, un student îi spune profesorului: „Domnule profesor, astăzi ați ținut lecția cea mai frumoasă. Am învățat un lucru absolut nou.”

Blândețea se cucerește printr-un război crâncen împotriva mândriei, căci, în fond, manifestările noastre de mânie, de violență, iritările noastre se nasc toate din orgoliu, din amorul propriu din inima noastră.

În fericiri, descoperim o cale crescândă a experienței creștine. Aceia care au simțit nevoia de Hristos, aceia care au plâns din cauza păcatului și au stat împreună cu Hristos în școală suferinței vor învăța blândețea de la Divinul Învățător. Mânia și mândria merg întotdeauna în mână în mână, după cum blândețea și smerenia nu se despart niciodată. Nu întâmplător, Domnul Isus ne spune: „Învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima.”